

Tyska vingar

Han var lite ledsen och arg när han gick på, han kände sig sviken. Han fattade inte hur hon bara kunde ljuga honom rakt upp i ansiktet. Visst hade resan varit kul, och att han hade fått träffa henne, bara det var ju fantastiskt. Men han var ändå lite sorgsen.

Han gick in i dörren där fram, och tittade sig omkring. Han räknade och såg att det fanns två stycken spädbarn ombord, och tänkte att hemresan skulle bli hemsk, vilket han hade rätt i.

Han hittade snabbt sin stol, 10A, och till hans förtjusning så var det en nödutgångsplats. Han var väldigt glad över att han fått just den platsen då han var lite längre än alla andra i klassen, och då var det skönt med lite extra benutrymme.

Planet började rulla, och när han såg ut genom fönstret så såg han all grönska, och den fantastiska staden där de hade sprungit runt och bara tänkt att livet lekte. Nu skulle han

tillbaka till tråkiga Düsseldorf, och dessutom utan Almira. Hon hade lovat att hon skulle följa med honom hem, hon hade till och med sagt att hon hade sparat pengar länge, och att hon bara väntade på att få använda dem. En perfekt möjlighet var ju att rymma hemifrån Spanien med Wolfric, till Düsseldorf. Men, på något sätt fick hennes mamma reda på deras planer och gav henne utgångsförbud, en dag innan Wolfric skulle åka hem. Det skulle aldrig gå. De skulle aldrig träffas igen.

- Mina damer och herrar, det är er andre pilot Andreas Lübitz som talar. Jag och min kollega Patrick Sondheimer skulle vilja hälsa er välkomna ombord idag på denna flygning mellan Barcelona och Düsseldorf. Vi ber er vänligen att lyssna på säkerhetsdemonstrationen som vår kabinpersonal kommer att visa. Vi här ombord önskar er en trevlig resa, tack.

Wolfric orkade inte lyssna på säkerhetsdemonstrationen, han satt hellre och tänkte på Almira. Med sina bruna ögon, bruna hår och små fräckar på kinderna. De som hade planerat hela sin vistelse tillsammans i Düsseldorf. Hon skulle få sova i hans underslaf utan att någon visste om det, och på dagarna skulle han gå i skolan, och hon skulle vara ute på stan. De hade verkligen allt planerat, och de skulle aldrig mer få se varandra. Han började gråta när de taxade ut. En flygvärdinna kom förbi och undrade vad det var, och frågade om han var flygrädd eller något. Men det var han ju inte, men han ville ändå få någon tröst hos någon, så han svarade att han var det. Värdinnan pratade lugnt och försiktigt med honom, han lyssnade inte på orden, utan han ville bara höra en ljus lugn röst. Han blev lugn och tyst en stund, men gråten i halsen kom tillbaka, och likaså gjorde värdinnan. Han fick då gå och sätta sig på en klappstol längst fram i planet, tillsammans med värdinnan i start, för hon skulle ju visa att det faktiskt inte var farligt att flyga.

Planet drog iväg, och lyfte på tid. När säkerhetsbältesskylten släckts, så var värdinnan tvungen att gå iväg med serveringsvagnarna, och Wolfric var tvungen att gå och sätta sig på sin plats igen. Men innan han gick tillbaka till sin stol, så gick han på toaletten. Han öppnade locket och satte sig, och helt plötsligt så slets dörren upp. Utanför stod en man i uniform med fyra streck på armen, som såg väldigt kissnödig ut. Mannen smälde dock genast igen dörren igen när han såg att Wolfric satt där inne.

Wolfric tänkte inte mer på incidenten, och gick sedan och satte sig igen. Helt plötsligt kände han hur planet börjar luta, och hörde samtidigt ett bankande metalliskt ljud från framsidan av planet. Helt plötsligt började barnen skrika, och snart började mammorna till barnen bli oroliga. Oroligheterna spred sig, och planet sjönk ännu mer. Tillslut började många gråta och be till gud. Flygvärdinnorna sprang fram och tillbaka i gången för att lugna ner folk, men tillslut såg Wolfric rädslan i deras ögon, och han började förstå vad som hände. Han hann tänka på Almira en sista gång, och ångrade allt han tänkt om henne. Det var ju inte hennes fel att hon inte kunde följa med till Düsseldorf, och egentligen så var det ju bra för hennes skull att hon inte följde med. Men, han skulle aldrig få träffa henne igen. Aldrig.

Dagen efter hördes det på nyheterna att andrepiloten på Germanwings flyg 9525 medvetet kraschade flyget i franska alperna, med bland annat sexton elever från en skolklass i Düsseldorf.